

Sygn. akt I ACa 362/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Beata Byszewska

Sędziowie: SA Robert Obrębski

SO del. Katarzyna Jakubowska-Pogorzelska (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Ministra (...)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 997/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od Skarbu Państwa – Ministra(...) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Katarzyna Jakubowska-Pogorzelska Beata Byszewska Robert Obrębski

Sygn. akt I ACa 362/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 sierpnia 2015 r. Skarb Państwa – Minister (...)wniósł o zasądzenie od (...) sp. z o.o. w M. kwoty 135.273,32 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty. Jako podstawę roszczenia powód wskazał na wypełnienie weksla gwarancyjnego, wystawionego na zabezpieczenie zapłaty kwot gwarancyjnych wskazanych w umowie sprzedaży akcji Skarbu Państwa w spółce (...) w O. z dnia 24 czerwca 2010 r.. Zdaniem powoda, uprawnienie do dochodzenia tej kwoty wynikało z art. 6 § 1 ust 2 umowy w przypadku niewykonania zobowiązania przez pozwanego wynikającego z art. 4 § 1 ust 1 umowy.

Pozwanywniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując na niezasadność żądania zapłaty.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania, zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, że strony zawarły w dniu 24 czerwca 2010 r. umowę sprzedaży akcji spółki (...) w O.. W art. 4 umowy pozwany zobowiązał się do wykonania zobowiązań w przedmiocie gwarancji zatrudnienia oraz płacy w spółce w zakresie i na warunkach określonych w załączniku nr(...) do umowy przez okres 5 lat od dnia zawarcia umowy. W przypadku niewykonania przez kupującego tego zobowiązania, stwierdzonego na podstawie sprawozdań, o których

mowa w art. 4 § 2 umowy, lub w wyniku kontroli przeprowadzonej przez sprzedawcę zgodnie z ust. 9 lub art. 5 § 6 umowy kupujący miał zapłacić na rzecz sprzedawcy kwotę w wysokości określonej w załączniku nr (...) do umowy należnej pracownikowi, chyba że pracownik otrzymał zapłatę zgodnie z załącznikiem (...). Załącznik (...) przewidywał wyjątki od gwarancji zatrudnienia, m.in. rozwiązanie umowy o pracę przez pracodawcę w trybie art. 52 k.p.. W razie sporu co do zasadności rozwiązania umowy decydujące znaczenie miało prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające zasadność zastosowania art. 52 k.p..

Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w O. zasądził od (...) S.A. w O. kwotę 11.713,83 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę. Wyrokiem z dnia 27 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w O. oddalił powództwo J. M. (1) przeciwko (...) w O.S.A. o zapłatę, oparte na postanowieniach załącznika nr (...) do umowy sprzedaży akcji. Pismem z dnia 27 października 2014 r. J. M. (1) wezwał Ministra Skarbu do wyegzekwowania od nabywcy akcji zobowiązań z umowy prywatyzacyjnej, wskazując na niedotrzymanie gwarancji zatrudnienia przewidzianej w umowie. Pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. Minister (...) wezwał (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 130.579,61 zł na podstawie art. 6 § 1 ust. 2 w zw. z art. 4 § 1 ust. 1 umowy sprzedaży akcji, wskazując, że została rozwiązana bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 2 k.p. umowa o pracę z J. M. (1), a prawomocnym wyrokiem z dnia 16 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w O. orzekł, że rozwiązanie umowy o pracę było niezgodne z prawem. Pismem z dnia 16 lipca 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 135.273,32 zł oraz odbioru wypełnionego weksla. Pozwany kwoty tej nie zapłacił.

Pozwany dla zabezpieczenia płatności kwot gwarancyjnych z art. 6 § 1 ust. 2 i 7 umowy wystawił weksel in blanco uzupełniony następnie w dniu 31 lipca 2015 r. do kwoty 135.273,32 zł.

Sąd Okręgowy zważył, że powództwo podlegało oddaleniu w całości. Sąd ustalił, że umowa sprzedaży akcji, z której wywodzone było roszczenie powoda, została zawarta w wyniku negocjacji przez profesjonalne podmioty. Do weksla stanowiącego zabezpieczenie zapłaty kwot gwarancyjnych w przypadku naruszenia obowiązków kupującego została dołączona deklaracja wekslowa. Zdaniem Sądu Okręgowego, powód wypełnił weksel w sposób nieuprawniony. Sąd zaznaczył, że powód miał prawo wypełnić weksel na sumę odpowiadającą zadłużeniu pozwanego z tytułu zapłaty kwot gwarancyjnych, o których mowa w art. 6 § 1 ust. 2 i 7 łącznie z odsetkami ustawowymi i kosztami w wysokości określonej w umowie, natomiast, stosownie do art. 6 § 1 ust. 2 umowy, w przypadku niewykonania zobowiązania, o którym mowa art. 4 § 1 ust. 1 (tj. gwarancji zatrudnienia określonej w załączniku 8A do umowy), stwierdzonego na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 4 § 2 umowy, za każdy okres sprawozdawczy, lub w wyniku kontroli przeprowadzonej przez sprzedającego zgodnie z ust. 9 lub art. 5 § 6 umowy. Tymczasem, zdaniem Sądu Okręgowego, powód nie przedstawił ani dokumentu sprawozdania ani wyników kontroli, które uprawniałyby go do stwierdzenia naruszenia obowiązku, mimo, iż fakt ten zakwestionowała strona pozwana. Sąd stwierdził, że dopiero tak udokumentowane naruszenie gwarancji umownych stanowiłoby podstawę do wysuwania roszczeń pod adresem kupującego. Sąd podniósł przy tym, że strony, zawierając umowę, nie przewidziały wśród jej postanowień orzeczenia sądowego stwierdzającego naruszenie obowiązków umownych, jako podstawy do żądania zapłaty, a na taką podstawę powołał się powód konstruując swoje żądanie. Sąd wskazał, że w umowie (art. 6 § 1 ust. 2) strony zamieściły wymóg niewykonania zobowiązania, jako podstawę wymagalności obowiązku zapłaty, jednakże na tym nie poprzestały, dodatkowo obarczając sprzedającego wymogiem stwierdzenia niewykonania zobowiązania sprawozdaniami określonymi w art. 4 § 2 umowy lub wynikami kontroli przeprowadzonej przez sprzedającego zgodnie z ust. 9 lub art. 5 § 6 umowy. W ocenie Sądu Okręgowego, powód nie wyczerpał trybu ustalonego przepisami umowy, z kolei niedochowanie tej procedury spowodowało niemożność uznania żądania powoda za wymagalne. Już ten argument, zdaniem Sądu I instancji, przemawiał za oddaleniem powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył jeszcze, iż powoływany przez powoda wyrok Sądu Rejonowego przesądził o niezgodnym z prawem rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę, z uwagi na niezachowanie wymogów stawianych pracodawcy zamierzającemu zwolnić pracownika korzystającego z ochrony przewidzianej dla działaczy związkowych. Sąd nie poczynił ustaleń dotyczących braku po stronie zwalnianego pracownika zarzucanych mu nagannych zachowań. Podniósł natomiast, że złożone przez kupującego sprawozdanie z realizacji zobowiązań, wynikających z art. 4 § 1 umowy sprzedaży akcji za okres od 1 lipca 2013 r. do 31 grudnia 2013 r., wskazuje na rozwiązanie umowy o pracę na

podstawie art. 52 § 1pkt 1 k.p., jednakże do dnia zamknięcia rozprawy powód nie wykazał, aby nastąpiło to w sposób niezasadny. Sąd Okręgowy wskazał dalej, że bezsporne w sprawie było to, że powodowi przysługiwało uprawnienie do przeprowadzenia kontroli zgodnie z art. 6 § 1 ust. 9 lub art. 5 § 6 umowy sprzedaży akcji, po powzięciu wątpliwości co do zasadności rozwiązania umowy o prace. Zwrócił przy tym uwagę, iż w razie negatywnego dla pozwanego wyniku takiej kontroli, zgodnie z art. 6 § 1 ust. 8, istniała możliwość zwrócenia się do podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych, z listy dołączonej do umowy jako załącznik nr 10.

Wskazując na powyższe rozważania, Sąd Okręgowy stwierdził, że powód nie był uprawniony do uzupełnienia weksla na wskazaną tam kwotę. Weksel został wypełniony w sposób niezgodny z deklaracją wekslową, wobec braku stwierdzenia w sposób przewidziany umową, aby doszło do niewykonania zobowiązań wynikających z gwarancji zatrudnienia, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c., uznając powoda za stronę przegrywającą proces w całości.

Powód wniósł apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

art. 233 § 1 k.p.c., poprzez wyprowadzenie błędnych logicznie wniosków z dowodu z dokumentu w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego wO. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 stycznia 2014 r., zasądzającego na rzecz powoda kwotę 11.713,83 zł. tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, a co za tym idzie błędne ustalenie, że w sytuacji, gdy (...) S.A. w sposób niezgodny z prawem rozwiązał bez wypowiedzenia umowę o pracę z Panem J. M. (1), w trybie art. 52 k.p., w okresie obowiązywania Gwarancji Zatrudnienia, określonych w art. 4 § 1 ust. 1 i Załączniku NR (...) do umowy Nr (...) z dnia 24 czerwca 2010 r. sprzedaży akcji Skarbu Państwa w spółce (...) S.A. z siedzibą w O. nie zostały naruszone Gwarancje Zatrudnienia określone w tej umowie.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

1) art. 10 Prawa wekslowego poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że to na

wierzycielu wekslowym spoczywa ciężar dowodu, że weksel został uzupełniony

zgodnie z deklaracją wekslową;

2) art. 60 k.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c. poprzez dokonanie błędnej wykładni oświadczeń woli stron wyrażonych w umowie nr (...) z dnia 24 czerwca 2010 r. sprzedaży akcji Skarbu Państwa w spółce (...) S.A. z siedzibą w O., poprzez przyjęcie, że zgodnym zamiarem stron i celem umowy jest to, aby nawet w przypadku niezgodnego z prawem rozwiązania bez wypowiedzenia przez (...) S.A. umowy o pracę z pracownikiem tej spółki w trybie art. 52 k.p., w okresie obowiązywania Gwarancji Zatrudnienia, określonych w umowie (vide: art. 4 § 1 ust. 1 Umowy i Załącznik NR (...) do Umowy), dokument sprawozdania lub wyniki kontroli stanowiły jedyną podstawę do wysuwania przez sprzedawcę roszczeń o zapłatę kwoty gwarancyjnej, zgodnie z art. 4§ 1 ust. 1 w zw. z art. 6 § 1 ust. 2 umowy, nawet w

sytuacji gdy z prawomocnego wyroku sądu jednoznacznie wynika, że naruszone zostały Gwarancje Zatrudnienia, określone w umowie.

Mając powyższe na uwadze, powód wniósł o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu całości.

Sąd Apelacyjny nie znajduje przesłanek do odmiennej, aniżeli uczynił to Sąd Okręgowy oceny dowodów, ani też korekty ustaleń faktycznych, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku. Odnosnie sformułowanych w apelacji zarzutów procesowych wskazać bowiem należy, że skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy, ani też poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.

Wskazując na naruszenie art. 233 k.p.c. powód powołał się na wyprowadzenie błędnych wniosków z dokumentu w postaci wyroku Sądu Rejonowego z dnia 16 stycznia 2014r. i błędne ustalenie, że niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę z J. M. (2) nie stanowiło naruszenia Gwarancji Zatrudnienia określonych w umowie sprzedaży akcji.

W istocie więc, pomimo powołania się na naruszenie art. 233 k.p.c. stanowisko strony powodowej odnosi się do oceny prawnej wynikającej ze znaczenia prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla relacji stron i możliwości domagania się od pozwanego zapłaty, w oparciu o wypełniony weksel in blanco na sumę wyczoną zgodnie z załącznikiem(...) do umowy sprzedaży akcji. Po pierwsze, tak sformułowany zarzut na gruncie art. 233 k.p.c. nie może być uznany za skuteczny, po drugie zaś oceniając go przez pryzmat łączącego strony stosunku prawnego trzeba zaznaczyć, że Sąd Okręgowy dokonał właściwej interpretacji treści umowy sprzedaży akcji, słusznie wskazując na nie spełnienie przesłanek z art. 6 § 1 ust. 2 umowy.

W tym kontekście wymaga podkreślenia, że nie była sporna między stronami okoliczność, iż powód nie przeprowadził kontroli o jakiej mowa w powołanym wyżej punkcie umowy. Wynikało to z faktu, iż strona powodowa błędnie zakładała, iż nie była zobowiązana do przeprowadzenia kontroli, skoro powzięła informację o niezgodnym z prawem wypowiedzeniu umowy pracownikowi objętemu gwarancjami zatrudnienia. Pogląd powyższy nie jest trafny, a Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że strony zawarły umowę sprzedaży akcji (...) S.A., na mocy której pozwana zobowiązała się wobec powoda, że powyższa spółka wykona zobowiązania w zakresie gwarancji zatrudnienia i płacy w okresie 5 lat od zakupu akcji (art. 4 umowy k. 15) . Za wykonanie tych zobowiązań powód przyjął na siebie odpowiedzialność gwarancyjną określoną w art. 6 ust. 2 umowy, zgodnie z którym w przypadku niewykonania tego zobowiązania stwierdzonego na podstawie sprawozdania lub w wyniku kontroli przeprowadzonej przez sprzedawcę zgodnie z ust. 9 lub art. 5 § 6 umowy, kupujący zapłaci na rzecz sprzedawcy kwotę w wysokości określonej w załączniku nr(...) należnej pracownikowi, chyba że pracownik otrzymał zapłatę zgodnie z załącznikiem(...), który precyzował gwarancje zatrudnienia i przewidywał wypłatę odszkodowania przez spółkę na rzecz pracownika w wypadku rozwiązania umowy o pracę z naruszeniem postanowień tego załącznika (k.24v). Z powyższego wynika, że w razie takiego niezasadnego rozwiązania stosunku pracy, spółka (...) S.A. miała dokonać zapłaty na rzecz pracownika kwoty stanowiącej dwunastokrotność jego miesięcznego wynagrodzenia, a gdyby do zapłaty nie doszło, to pozwany miał uiścić wskazaną kwotę na rzecz Skarbu Państwa. Na zabezpieczenie zapłaty powyższych kwot gwarancyjnych łącznie z odsetkami i kosztami mogącymi przysługiwać Skarbowi Państwa od inwestora ((...) sp. z o.o.) na podstawie powołanej umowy, został przez pozwanego wystawiony weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, która wprost odnosiła się do warunków określonych w art. 6 § 1 ust. 2 i 7 umowy (k. 17). Powołany art. 6 w sposób precyzyjny określał zaś tryb postępowania dla stwierdzenia przypadków naruszenia gwarancji zatrudnienia, a z kolei ust. 9 wskazywał na warunki przeprowadzenia kontroli, która mogła doprowadzić do stwierdzenia przypadku naruszenia. Szczegółowe zasady postępowania opisuje natomiast ust. 8 umowy, odwołując się do treści załącznika (...), który przewidywał wyjątki od zasady utrzymania zatrudnienia oraz warunków i sposobu naliczenia odszkodowania (np. w przypadku zastosowania art. 52 k.p. czyli wypowiedzenia umowy z winy pracownika).

Wynika z powyższego, że warunkiem domagania się przez Skarb Państwa od (...) spółki z o.o. zapłaty kwoty gwarancyjnej było stwierdzenie w trybie określonym w art. 6 § 1 ust. 2 umowy przypadku naruszenia gwarancji zatrudnienia, przy czym chodzi tu o sprawozdanie sporządzane przez pozwanego w okresach półrocznych lub zawiadomienie o wynikach kontroli przeprowadzonej przez sprzedającego.

Bezspornie sporządzone przez pozwaną spółkę sprawozdanie z dnia 7 stycznia 2014r. nie wykazało żadnego przypadku naruszenia gwarancji zatrudnienia, a to z uwagi na datę tego sprawozdania w stosunku do daty wyroku Sądu

Rejonowego w O.. Bezsprene także powód nie skorzystał z prawa przeprowadzenia kontroli, która mogła zakończyć się wydaniem stosownego zawiadomienia o jej wynikach..

Na tym tle za niezasadny należy uznać zarzut naruszenia art. 60 k.c. i 65 § 2 k.c., zmierzający do dokonania odmiennej wykładni oświadczenia woli stron, aniżeli zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Do wykładni oświadczeń woli należy niewątpliwie sięgać w sytuacji, gdy treść oświadczeń pozostawia wątpliwości co do towarzyszącej stronom intencji. Jednak wykładni oświadczeń woli stron w zawartej przez nie umowie pisemnej powinna być dokonywana w pierwszej kolejności na podstawie jej tekstu (wyrok Sądu Najwyższego z 7.04.2005r. II CK 431/04). Zgodnie z metodą kombinowaną wywiedzioną z art. 65 § 2 k.c. rzeczywistą treść oświadczeń woli należy ustalać na podstawie zgodnego zamiaru stron w momencie jego składania (subiektywny wzorzec wykładni). Przy wykładni oświadczenia woli należy poza kontekstem językowym brać pod uwagę także okoliczności złożenia oświadczenia czyli tzw. kontekst sytuacyjny. Obejmuje on w szczególności przebieg negocjacji, dotychczasowe doświadczenie stron, ich status, wyrażający się np. prowadzeniem działalności gospodarczej.

W niniejszej sprawie wykładni mogła być jednak dokonana jedynie w oparciu o treść złożonych do akt dokumentów, a w szczególności tekstu umowy, ponieważ strony nie zaferowały żadnego innego materiału dowodowego. W ocenie Sądu Apelacyjnego, mając na uwadze zapisy umowy oraz założenie o profesjonalizmie obu stron kontraktu, brak jest przesłanek do podważenia dokonanej przez Sąd Okręgowy wykładni oświadczeń woli zawartych w umowie. Postanowienia umowy i załącznika były bowiem jasne i określały szczegółowy tryb postępowania zmierzającego do stwierdzenia przypadku naruszenia gwarancji zatrudnienia przez pozwaną. Chodzi więc albo o sprawozdanie sporządzone przez kupującego albo też o zawiadomienie o wynikach kontroli przeprowadzonej przez sprzedającego. Tryb ten przewiduje tryb weryfikacji kontroli aby zagwarantować rzetelność oceny przypadku naruszenia. Strony nie przewidziały natomiast, ażeby stwierdzenie naruszenia gwarancji zatrudnienia miało nastąpić w inny sposób.

W tych okolicznościach, do powstania obowiązku zapłaty nie jest więc wystarczające samo tylko niewykonanie przez kupującego zobowiązania lecz konieczne jest także stwierdzenie tego faktu w określony w umowie sposób. Należy dojść do wniosku, że w sytuacji gdy zapadł wyrok odnoszący się do zgodności wypowiedzenia z prawem, strona powodowa winna zamieścić o tym informację w sprawozdaniu, a strona pozwana była uprawniona do przeprowadzenia kontroli w oparciu o sprawozdanie, jak i niezależnie od tego sprawozdania, a o wynikach kontroli poinformować kupującego, co w okolicznościach sprawy nie nastąpiło, wobec zaniechania powoda.

Na marginesie należy jedynie wyrazić pogląd, że nie ma racji Sąd Okręgowy, iż to powód ma wykazać, że rozwiązanie umowy o pracę było niezasadne (załącznik (...) pkt. 5 b - k. 25 akta) bowiem w przypadku dochodzenia należności wekslowej, obowiązek wykazania, iż weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem obciąża jednak pozwanego, co pozwany w toku postępowania uczynił, odwołując się do treści załącznika nr (...) do umowy. Ostatecznie więc nie podważa to prawidłowości wyrażonej przez Sąd Okręgowy oceny, iż materiał dowodowy zgromadzony w tej sprawie uzasadnia stwierdzenie, że weksel nie został wypełniony zgodnie z porozumieniem.

Na marginesie należy jednak zaznaczyć, że sam wyrok zasądający odszkodowanie od pracodawcy na rzecz pracownika, którego przesłanką było stwierdzenie, iż wypowiedzenie umowy o pracę było niezgodne z przepisami bowiem nastąpiło bez zgody organizacji związkowej i rady gminy, nie przesądza jeszcze o spełnieniu przesłanek opisanych w umowie pomiędzy pracodawcą a podmiotem trzecim (pозwanym).

Na gruncie zawartej przez strony umowy, odpowiedzialność pozwanej należy określić jako odpowiedzialność gwarancyjną, stanowiącą element uzupełniający umowę sprzedaży akcji, a porozumienie zawarte przez strony w art. 6 par. 9 umowy sprzedaży wypełnia znamiona umowy o świadczenie przez osobę trzecią, uregulowanej w art. 391 k.c.. Zgodnie z art. 391 k.c. odpowiedzialność dłużnika (gwaranta) sprowadza się do obowiązku naprawienia szkody, którą poniósł wierzyciel wskutek zachowania się osoby trzeciej niezgodnego z treścią przyrzeczenia zawartego w umowie gwarancyjnej.

Odpowiedzialność gwaranta jest odpowiedzialnością na zasadzie ryzyka, a więc niezależną od winy gwaranta ale uzależnioną od zaistnienia szkody. W konstrukcji tej dłużnik (gwarant) gwarantuje, że osoba trzecia zachowa się względem wierzyciela (beneficjenta gwarancji) w sposób oznaczony w umowie, to jest zaciągnięciu wobec tego podmiotu określone zobowiązanie lub spełni określone świadczenie. W doktrynie wyrażono pogląd, że możliwe jest także, w granicach swobody umów, zawarcie umowy gwarancyjnej sensu largo, w której dłużnik gwarantuje nastąpienie innych rezultatów niż spełnienie przez osobę trzecią świadczenia lub zaciągnięcie przez nią zobowiązania. Może tu chodzić zwłaszcza o zachowania faktyczne osoby trzeciej. Nie jest wykluczone stosowanie do tak powstałego stosunku gwarancyjnego przepisu art. 391 k.c., tyle że per analogiam (por. E. Łętowska (red.). Prawo zobowiązań - część ogólna, tom 5, Warszawa 2013, s. 50 i n.). Jako umowa gwarancyjna porozumienie to zawiera element przyrzeczenia określonego zachowania przez osobę trzecią oraz element gwarancji, że osoba trzecia zachowa się w określony sposób.

Reasumując, wobec niespełnienia przesłanek określonych w art. 6 § 1 pkt. 2 umowy i braku podstaw do wypełnienia weksła in blanco w oparciu o podpisaną deklarację wekslową, powództwo podlegało oddaleniu, o czym słusznie orzekł Sąd Okręgowy, a zatem apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie, o czym orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku w oparciu o art. 385 k.p.c..

O kosztach procesu poniesionych przez strony w postępowaniu apelacyjnym rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. , obciążając powoda jako stronę przegrywającą proces, kwotą należnego pozwanemu wynagrodzenia ustanowionego w sprawie radcy prawnego.

Robert Obrębski Beata Byszewska Katarzyna Jakubowska – Pogorzelska